

מסורת הש"ס

(א) וְלֵבִי כֵן: (ב) חוֹלִין ס: (ג) וְזֶה סוּד מִסּוּדוֹת הַקְּבִלָּה וְאִין לְהֵיט כְּמַשְׁמָעוֹ ח"ו כִּי כָל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ מִיָּמָה: (ד) וְכַסֵּא: ע"י: (ה) וְכַמּוֹדָר כְּתוּב: (ו) וְעֵיט תִּסְמָכוֹת וְכִזְמִים ד' י"ה ל"א יִכְתּוּב:

תורה אור השלם

1. ושעיר עזים אחד
לחטאת ליה על עלת
התמיד יעשה ונסכו:
במדבר כח טו

מוסף רש"י

[illegible]

כפרתן שזה. ונספק מינה לטומאה שאירעה בין זה לזה: אלא
למאי הלכתי איתקש. והואל דלאו ליריעה איתקוש דמתן במתני' [ג:]
אינו מכפר בשאר עבירות. אלא בטומאת מקדש וקדשי כדרשין
לעיל [ד:] מאי עמא דרבי יהודה. דאמר כל האחרים מכפרין על

שָׁאֵין בַּה יְדִיעָה לֹא בַתְּחִלָּה וְלֹא
בְּסוֹף חוּץ מִשְׁל יוֹהֵ"כ: לְתַסְמָא לֹא:
בְּסֵל רֵאשׁ חֲדָשׁ כְּתִיב: הִכִּיאוּ כִפְרָא:
לְחִימֵי דַעְתָּה בְּנֵי לְנִתָּה: א"כ:
לְדַכְרֵר־נִי בְּן לִקְוֵי לְחֻדְיָה הוּא דְלִתְמָא:
וְנִסְכְּר נִמִּי אֲשֶׁר עֲבִירֻת. כֵּל חֲמָה
שׁוּלָה נִוּדֵה דֵהָא קִרְא סְתֻמָּא כְּתִיב:
וְנִסְכְּרָא: בָּא בִּזְמַן קִטּוּס. שְׁעִיר יוֹהֵ"כ:
דְּחִיזוֹן: מַה עַל אִינוּ מִכְפֵּר כ"ו. דֵּהָא
אִתְקַס לַפְעִימִי: הֵא נִמִּי כְּדִסְמָא דְבִי
דְּבִי יִסְמַחֵל. הוּאִיל וְהָ עַל כִּי וְיִלְיָן
לְהוּ אִי מִדְרַשׁ חֲדָשׁ. אִי מִדְרִיט
הַכְּפֻרִיט: מְרֻבֵּב כְּפֻרִיט. שְׁל עֲבִירֻת
שְׁהוּא מִכְפֵּר עַל כָּל עֲבִירֻת תְּמָחַר
בְּרַגְלִיט וְאִעִיג' דְּכַתִּיב בְּהוּ לְכַפֵּר
לְהוּ אִל מִכְפֵּרִי אֲחִידִי דַעֲוֹן כִּתָּה:
הֵמָּס

מכיר בו אלא ה' יאמר
מביעי ליה לכדר"ל ¹דאמר ר"ל מה נשתנה שעיר שש
אמר הקב"ה שעיר זה יהא כפרה ²על ³שמיעמתי
קרא על ה' מאי לה' לכדארמון ואימא כוליה לה
נימא קרא חטאת ה' מאי לה' שמעת מינה תרתין ו
עבירות תנא דבי ר' ישמעאל הואיל וזה בא בזמן
קבוע מה זה אינו מכפר אלא על טומאת מקדש
מכפר אלא על טומאת מקדש וקדשיו אשכחן
שעירי הרגלים מנלן וכי תימא הא נמי כרתנא דבי ר' י
אי מדרשא חדש שכן תדיר אי מדיום הכפורים שכן מ

[illegible]

אָן זי איז **טאָפּ** בײַ אױן להקשות ווילן מאַל נײַן אָז לײַ
כפרתו פעמױם נשנה ועוד לענױן זי אױכא למיפּך מױ ל
דקדקא דרױט לא משמע אלא אױן בױ אױן בױ: **שׁוּרױ** רױ
נדענױ אױט דרױט דאָס מאַל פּרױך נאָכען שׁן מױר שׁן מױר
אשׁאָר עבירות אלא יט לפרט מױל דמכפּר טוּמאָת מקדש וקדש
כױן דאָן כפרתו מפורשת ולא דמי לדרױט שמפורשת דחטא שׁן
והכּי בעי מױל דלא מכפּר נמי אשׁאָר עבירות ולהכּי נמי חש
מױרוב כפרה שׁל יום והדן עמו דאָן לפרט שמכפּר על טוּמאָת מקדש
למױל מדיחױב וזי דכר הלמד בדיקא שׁן חזר וזמלד כנױן אָז
נױלך מדרױט דאָ פּרױט שׁן מױר נױמא יוהױב יוהױב
הזל מתרױיב ויױל דאָכא למיפּך שׁן מױרוב שׁן

שבועות שנים פרק ראשון שבועות

פ.

אלה פגע אחה בשנה. אל"ג דרי מחידע ליה אחר ויה"כ
מציא חטאת מ"מ כפרה וז של תלויה אינה אלא פעם
אחת אל"ג לא מיקרי פעמים בשנה אלא כשזמנן קבוע: ולרבי
ישמעאל דאחר לא בעי ידיעה בחתלה כו' ופשיטא ליה להש"ס

דלל כעי אפי' ידיעת בית רבו לפי
המסקנה דמוקי (ועל דף ה.) ממני' כרבי
דלל מתחבר ליה שסבור שז' חנה
ידיעות ז' בית רבו שמה ידיעה אלה
רבי: **חיצון** אבאי' מבפ'. וילכא
למימר שחלה על שיש בה ויש בה
היכא דאחידע ליה סמוך לשקיעת
החמה דהאי נר קרנן הוא א"ג א"ג
דגני שפיר הפנימי אל לאו קרנן
דחטאים דומיא דפשעים ה"א דחולה
מ"מ הוייל וגילי לך קרא הסם דלל
מכבר אחידע דבר קרנן סברא הוא
דכולהו נמי לא מכברין והשתא אחי
שפיר דלל קדאמר לקמן אמתלים
דר"ש אשעירי רגלים ע"כ אין מכפריס
אלא אלאין בה ואין בה ולא מוקמה
איש בה ויש בה ואחידע ליה סמוך
לשקיעת החמה אבל אין נראה למר
דלא דלל קאמר הלא מכבר דלל
בה ויש בה ואחידע ליה סמוך לשקיעת
החמה משום חציון אמתקס לפנימי
ובסמוך דקאמר אלל למאי הלכתא
אימתקס להדי' המ"ל דלחידע ליה
אלל דכללוא הכי משני שפיר דלקמן
אמתלים דר"ש גבי שפיר רגלים לא
תיישב בך: **על** שאין בה ידיעה
א' בתחלה ואל' בסוף. וז"ל ולרבי
ישמעאל נפיק ויניחא דפנימי מבפ' ואל'
אלאין בה ואין בה ושפיר החילון איש

זה ואין זה דלדבר שיש זה ידיעה מעיקרו בקל יכול ליחבר מדבר
 דברים' דכל השערים שפירוטן זהו אמי שפיר דלא ימי' נפח מכר
 ממאי אינטרין לכל חטאתם וי"ל הי' דלא נומא דנכפר ונפח
 נחלה דקמי לקמן דכולו מכפרין על שאין זה ידיעה בחטלה
 ש' שטמא דר' יהודה. וא"ת מאי קבע אה ע"כ ליכא לאוקומה
 ה' או בסוף פנימי וחזיון מכפרין דלדעי מאי טעמא דמכפרין
 ד' דני' ר' שמעאל הא איכא למיפרכ' כדכרין בסמוך מה ליוה"כ
 כיון דמכפר אאין זה ואין זה לא שייך למיפרכ' מה ליוה"כ כו'
 נשיו דלמכר בסמוך: **שעיר** זה הא בסוף ע"י. פירש בערו
 הפיס דעתה של ירח: **הוא"ל** וזה הא בסוף קבוע. פ"ה שער
 שפירוטו ה"ל למיפרכ' שן נכנס דמה ליה ולפניו ועוד דאליין מפנימי
 אין קרבן פנימי נמי לאו קרבן גמור הוא דנשכר חוץ למחנה
 גמיר מחזיון חוץ טפי דמיו אהדי טפי משעיר המשתלח ויחא
 י' מבנין אב דחוק מפניס לא יליפין וא"ת נמי מחזיון גמיר שפוט
 ידעין דמכפר אטומאח מדקדש וקדשי אלא משום דהקש לפנימי
 אלא גילו מילתא דעלמא דכמותה בסמוך והשחט נמי א"ש דקדמא
 דבנין אב דחזיון וחזיון מהיקשא דפיס וזקנוטרס פירש בסמוך
 ח' אפי' דרימ' לא ידעין אלא בבנין אב מיוה"כ וא"ל לומר כן
 ש' חזיר ומלמד בהיקש א' לא ועוד דהכא גרסא הלמד בהיקש
 וא"ל שחזיר ומכריז משעיר החזיון דגמיר בהיקש מפנימי:

ד נמי ר"ח אכפרה דחיון דהא איתקש חיון נפשימי שלא תהא
 כ"כ שכן מרובה כפרתו דהשתא ליכא למימר גילוי מילתא הוא
 גמ". הכא אין לפרש מנין דלא מכפרי נמי אשאר עבירות
 כפרתו אדרבה כ"ש דגילף מהסת דלע"ז דחמירי ליה מכפרי נמי
 דלחכיב כרת ליאמל דלא מכפר אלף נשאר עבירות דליכא כרת
 יר בו משמע כל חטאים שאינם דיעושי כדפירש הקוטעין בסמוך
 לה בסמוך גילוי מילתא נעלמא: **שבן** מרובה כפרתו. פ"ה
 וקדשו דאית ביה כרת דהא היא גופה בעין למילף וא"ת והכי עני
 ה' תרץ פירכא דשכן כפרה מרובה וי"ל דלדאטערין האי פירכא דלא
 אכל השתא דלחכיב פירכא ליכא למימר מרובא וא"ת ועילף כמה
 חזו דר"ח והואל ודמיר חשיב קלמ מרובה כפרה:

הא

אִשְׁקֹנָה דְּשֵׁי הַשְּׁעִירִים
הַנֶּחֱשָׁה חֲזָקוֹן הַנֶּחֱשָׁה
כְּמִנִּים בְּחִין מִסְפָּרִים
שֶׁשָּׁר עֲבִירוֹת, אֵלָּא
כִּמְטָמָת מִקְרָם קִרְשֵׁי
לְכֹל: **מִתְּלֵי** לֵשׁ אֶשֶׁן
בְּהַ דִּיעָה לֵּאמֹר כִּתְּחַלֵּל וְלֹא
כִּסְפֹּךְ כָּאֵל, מִי אֵשֶׁן
רִבְחִים וְשִׁעוֹר צוּרִים אֲמַר
לְהַטָּה לֵּאמֹר: חֵטֵּא שֶׁנִּי
כִּמְזִיב בִּלְאֵל הֵּן שֶׁעִי
זֶה מִכְסֵּה, וְלֹא תֹאחֲרֵיתִי יְיָ
וְכִדְרָה לִפְנֵי מִימִיעוּתִי
יִכְרַח: וְאֲשֶׁר יִסְמַח
שֶׁעִי רִיחַ אֲשָׁר עֲבִירוֹת,
וְדִחְקֵי נֶאֱמַר דְּבִי
יִשְׁמַעֲלֵל הָרֹאלִי זֶה כִּי
כִּסְפִּי קִבֵּץ וְשִׁעוֹרִי יֵי
כִּסְפִּי כִּי בְּזִמְזִיב קִבֵּץ.
אֵין מִשְׁעוֹר אֵלֶּם הַרְבֵּי
מִקְרָם קִרְשֵׁי. אֵין אֵל כִּי.

כ. חולי' ל"ג וזמרי'ן ת.